

Voorwoord

Zoals reeds in het Voorwoord bij Deel 13 is aangekondigd, is dit Deel gewijd aan de verantwoordelijkheid voor de toegepaste constructie. Wanneer de aannemer de constructie zelf heeft bepaald, is hij daarvoor bijna steeds verantwoordelijk.

Heeft daarentegen de opdrachtgever de aannemer de constructie voorgeschreven, dan draagt de opdrachtgever daarvoor de verantwoordelijkheid. Een belangrijke uitzondering op deze regel is de zgn. waarschuwingsplicht van de aannemer. Welke de omstandigheden zijn die met betrekking tot deze waarschuwingsplicht een rol spelen, wordt met gebruik van ruim voorhanden zijnde jurisprudentie uitvoerig uiteengezet.

Ook dit Deel is in nauwe samenwerking met mevr. mr. A.A. Boot, advocate te Amsterdam, en onder de kritische begeleiding van mr. D.E. van Werven, medewerker bij het Instituut voor Bouwrecht, tot stand gekomen.

Het gelijktijdig verschijnende Deel 15 is voor een deel gewijd aan een vraagstuk dat in juridisch opzicht veel lijkt op de verantwoordelijkheid voor de toegepaste constructie, nl. de verantwoordelijkheid voor al dan niet door de opdrachtgever voorgeschreven bouwstoffen of leveranciers.¹

Wassenaar, juli 1992
M.A. van Wijngaarden

Bijzonder voorwoord mr. Reina Weening, bestuursvoorzitter Raad van Arbitrage in bouwgeschillen

Bouwgeschillen worden helaas, zeg ik als bestuursvoorzitter van de Raad van Arbitrage, al lang niet meer uitsluitend beslecht door de arbiters van de Raad van Arbitrage. Alleen daarom al vormt deze Serie, waarin de rechtspraak van de gewone rechter en de arbiters van de Raad van Arbitrage uitgebreid wordt aangehaald en in de juiste juridische context wordt geplaatst, een onmisbaar naslagwerk voor bouwrechtjuristen.

In dit deel staat de waarschuwingsplicht van de aannemer centraal. De vraag of een aannemer bij het aangaan en het uitvoeren van een overeenkomst verplicht is de opdrachtgever of zijn adviseurs te waarschuwen voor onjuistheden in de opdracht, is van feitelijke aard. Voor de beantwoording van die vraag en de acceptatie van het antwoord daarop helpt het indien degenen die de vraag moeten beantwoorden ter zake deskundig zijn. Dit volgt niet alleen uit wetenschappelijk onderzoek

---

1. Deel 15 dat genoemd wordt, wordt Deel 17 in de nieuwe opzet.

over ervaren procedurele rechtvaardigheid, maar is ook helemaal van deze tijd, waarbij maatwerk en op de feiten toegesneden motivering voorop staan. Ook om die reden ligt arbitrage door deskundigen onder leiding van een lid-jurist uit de rechtelijke macht in de rede.

Vanzelfsprekend gaat dit deel van de Serie niet in op de vraag of en hoe de aanscherpingen van de waarschuwingsplicht van de aannemer in de wet Kwaliteitsborging voor het bouwen, waarvan de inwerkingtreding opnieuw is uitgesteld, ingrijpt op de waarschuwingsplicht in zogenoemde business-to-business relaties. Gelet op de mate van volledigheid is het te hopen dat mr. dr. Monika Chao-Duivis te zijner tijd ook dat deel voor haar rekening neemt.

Dingen veranderen en dat is maar goed ook. Wat mij opvalt is dat in het kader van deze Serie nog steeds verwezen wordt naar de grondlegger ervan. Dat is uiteraard een mooi gebaar, maar ziet eraan voorbij dat mr. dr. Monika Chao-Duivis al sinds 2003 de regie van de Serie heeft overgenomen. Het wordt tijd dat zij daarvoor de volledige erkenning krijgt. Ik zal de Serie daarom willen omdopen tot de 'MaMo serie', een samentrekking van Maarten van Wijngaarden en Monica Chao-Duivis en dat tevens staat voor 'maatwerk moet'.

Utrecht, oktober 2021

Mr. R.E. Weening, Voorzitter van het Bestuur van de Raad van Arbitrage in Bouwgeschillen

Voorwoord bij de tweede druk van Deel 15 (nieuwe opzet)

In deze tweede druk van Deel 15, gewijd aan de waarschuwingsplicht van de aannemer, verdienen drie onderwerpen enige aandacht in dit Voorwoord.

De opzet en daarom ook de inhoudsopgave ondergingen enkele wijzigingen, die vooral nodig waren om nog gedetailleerder het brede en uitdijende leerstuk van de waarschuwingsplicht van de aannemer uiteen te zetten. Door de gedetailleerdere inhoudsopgave wordt, naar ik hoop, het zoeken naar rechtspraak over een bepaald onderwerp nog meer gefaciliteerd.

Er was sinds de verschijning van de vorige druk in 2016 weer veel rechtspraak om uit te putten, zowel van de overheidsrechter als van de RvA. De keus voor de rechtspraak is ingegeven door hoe vaak bepaalde problemen voor vonnissen worden aangedragen dan wel welk dogmatisch belang zij vertegenwoordigen.

Dat laatste brengt mij naar het derde punt: in de literatuur is in de zomer van 2018 in een belangwekkend en doorwrocht tweeluik een andere kijk gepresenteerd op de gebruikelijk aangenomen verantwoordelijkheid/aansprakelijkheid van de opdrachtgever jegens de aannemer voor het ontwerp gemaakt door een adviseur in opdracht van de opdrachtgever. Dit betreft een van de kerngebieden van het privaatrechtelijk bouwrecht. De opvattingen die door de auteurs naar voren zijn gebracht, zijn dan ook ontvangen met een aantal zeer uitgebreide reacties. Tot nu toe heb ik aan die discussie niet deel genomen, omdat andere onderwerpen mijn

aandacht opeisten, maar het werk aan dit Deel was een uitstekend moment om daar tijd voor vrij te maken; verwezen zij naar paragraaf 3.10.4.2. In verband met die discussie is ook de paragraaf waarin de gevolgen van het niet voldoen aan de waarschuwingsplicht aan de orde komen aangepast; zie voor nadere uitleg paragraaf 3.10.4.2 e.v.

De Voorzitter van de Raad van Arbitrage in Bouwgeschillen, mr. Reina Weening, schreef het Bijzondere Voorwoord. Ik ben daar zeer vereerd mee. De RvA is voor de bouw de belangrijkste geschilleninstantie. De RvA gaat voortdurend met de tijd mee en zeer onlangs zijn onder leiding van mr. Weening weer belangrijke stappen gezet. Voor een indruk waar de RvA voor staat verwijs ik naar de column van de Voorzitter op de website van de RvA <https://www.raadvanarbitrage.nl/actueel/reina-weening-in-fd-sneller-ingrijpen-voorkomt-dat-bouwconflicten-ontsporen-65A6.html>.

Ik hoop dat ook dit deel zijn weg naar de bouwrechtgemeenschap weer zal vinden. Af en toe krijg ik een uitspraak opgestuurd of een opmerking: ik houd me daar zeer voor aanbevolen!

Het manuscript is afgesloten in september 2021.

's-Gravenhage, september 2021
M.A.B. Chao-Duivis

Aanwijzingen bij het gebruik van deze Serie

Op de site van de Raad van Arbitrage www.raadvanarbitrage.nl zijn alle uitspraken teruggaand tot 1992 te raadplegen, tevens worden nieuwe uitspraken aldaar gepubliceerd. Voor uitspraken van de overheidsrechter wordt verwezen naar www.rechtspraak.nl, waar het overgrote deel van de uitspraken van de overheidsrechter sinds 1999 wordt gepubliceerd.

De uitspraken die in dit boek zijn verwerkt, zijn letterlijke citaten. Schrijver dezes heeft zich de vrijheid veroorloofd een enkele keer, wanneer er sprake is van een hinderlijke typefout deze te verbeteren. Dat is gedaan zonder opneming van een zin in de trant van: 'bedoeld zal zijn..., MC'. Dit zou storend werken.

Een woord dat door de auteur uit de uitspraak is verwijderd, omdat het niet op de juiste plaats stond, twee keer is geplaatst of ten onrechte is opgenomen, is tussen vierkante haken geplaatst. Een woord dat door de auteur is opgenomen dat niet in de uitspraak stond, is ook tussen vierkante haken geplaatst, met de volgende toevoeging: [..., MC].

De vindplaatsen van de uitspraken zijn vermeld, waardoor de weergave van de uitspraken te allen tijde is te controleren. Waar gebruik is gemaakt van een uitspraak die niet gepubliceerd is, zijn geen typefouten hersteld.

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en Uitgeverij Paris geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de gevolgen hiervan.

Hoofdstuk 1

Inleiding op de waarschuwingsplicht van de aannemer

- 1.1 Inleiding
- 1.2 De regeling van de waarschuwingsplicht
  - 1.2.1 De regeling in de wet
  - 1.2.2 De regeling van de UAV 2012 (1989)
  - 1.2.3 De AVA 2013 (herzien 2014; 1992)
  - 1.2.4 De UAV-GC 2005

1.1 *Inleiding*

In beginsel ligt de verantwoordelijkheid voor het ontwerp bij degene die het ontwerp maakte. Maar het ontwerp gaat ook de aannemer aan aan wie een ontwerp geheel of gedeeltelijk door een opdrachtgever ter hand gesteld wordt; op hem rust immers volgens verschillende regels een waarschuwingsplicht voor fouten in dat ontwerp.

Om te beginnen is daar art. 7:754 BW dat, kort samengevat, de aannemer verplicht te waarschuwen bij het aangaan of uitvoeren van de overeenkomst voor onjuistheden in de opdracht voor zover hij deze kende of redelijkerwijs behoorde te kennen.²

Daarnaast leggen de algemene voorwaarden, AVA 2013 (1992) en de UAV-GC 2005, op de aannemer de verplichting om te waarschuwen indien, in de woorden van par. 4 lid 7 UAV-GC 2005, o.a. de Vraagspecificatie, de bij de Vraagspecificatie gevoegde annexen, of de basisovereenkomst, of informatie die de Opdrachtgever aan de Opdrachtnemer ter beschikking stelt, klaarblijkelijk zodanige fouten bevatten of gebreken vertonen, dat hij in strijd met de eisen van redelijkheid en billijkheid zou handelen als hij zonder waarschuwing bij het verrichten van Werkzaamheden daarop zou voortbouwen.³ Ook de AVA 2013 (herzien december 2014) spreekt in art. 4 lid 5 van een expliciete verplichting rustend op de aannemer om te waarschuwen.⁴ De UAV-GC 2005 bevat in par. 4 lid 8 een sanctie op het niet nakomen van de verplichting om te waarschuwen. De AVA 2013 (1992) kent geen sanctie; voor de gevolgen van de niet-nakoming valt men in dat geval terug op art. 6:74 e.v. BW.

De UAV 2012 (1989) heeft de waarschuwingsplicht van de aannemer op een wat andere manier vormgegeven. Strikt genomen bevat par. 6 lid 14 UAV 2012 (1989) niet expliciet een waarschuwingsplicht, maar is geregeld wat rechtens is, indien

---

2. Zie voor de volledige tekst van art. 7:758 BW par. 1.2.1 hieronder.
3. Zie voor de volledige tekst van par. 4 lid 7 UAV-GC 2005 par. 1.2.4 hieronder.
4. Zie voor de volledige tekst van art. 4 lid 5 AVA 2013 par. 1.2.3 hieronder.

(samengevat) het ontwerp dat aan de aannemer ter hand wordt gesteld klaarblijkelijke fouten bevat en de aannemer door zonder de directie daarop te wijzen tot uitvoering overgaat.⁵ Alsdan is de aannemer voor de schadelijke gevolgen van zijn verzuim aansprakelijk. Die vormgeving doet niet af aan het feit, dat algemeen geleerd wordt dat onder de UAV 2012 (1989) de aannemer verplicht is te waarschuwen. Bij een herziening van de UAV 2012 zou een voorbeeld genomen kunnen worden aan de formulering in de andere sets van algemene voorwaarden.

Het samenspel van verantwoordelijkheid voor het ontwerp en de verplichting om tegen fouten daarin te waarschuwen is een bron van veel discussie in de literatuur en in de rechtspraak. In de rechtspraak gaat het daarbij om vragen betreffende bijvoorbeeld de aard van de waarschuwingsplicht en om de invulling van de verplichting te waarschuwen in concrete gevallen. In de komende hoofdstukken is geprobeerd in de enorme hoeveelheid rechtspraak enige ordening aan te brengen opdat het leerstuk 'behapbaar' wordt. Aan m.n. de indelingen inzake de concrete vraag wanneer er in de praktijk nu gewaarschuwd moet worden of niet, verbindt men geen al te principiële conclusies. De bedoeling is, nogmaals, de praktijk als het ware een 'gevoel' te geven wanneer aan de waarschuwingsplicht uitvoering gegeven moet worden.

Los van dit concrete, uit zijn aard casuïstische, onderwerp is ook aandacht geschonken m.n. aan de formaliteiten die in acht genomen moeten worden bij het waarschuwen, de deskundigheid van partijen, de precontractuele of contractuele fase waarin gewaarschuwd moet worden en de gevolgen van het niet opvolgen van een waarschuwing alsmede de gevolgen van het niet nakomen van de waarschuwingsplicht.

Bijzondere aandacht is besteed in nr. 3.10.1.2 aan het onderwerp eigen schuld en medeschuld. De reden hiervoor is de principiële discussie die in de literatuur wordt gevoerd over de vraag (kort samengevat) naar de aansprakelijkheid voor het ontwerp gemaakt door een adviseur (architect, constructeur etc.) in opdracht van de opdrachtgever en dat door de opdrachtgever ter hand wordt gesteld ter uitvoering aan de aannemer. Die discussie is voor de waarschuwingsplicht van groot belang en daarom heb ik het niet gelaten bij het weergeven van de rechtspraak in dezen, maar heb ik in de genoemde paragraaf stelling genomen.

Tot slot nog een opmerking van taalkundige aard. De waarschuwingsplicht gaat over fouten in de opdracht en stukken afkomstig van de opdrachtgever. Het bereik van de waarschuwingsplicht lijkt groter te worden, omdat onder omstandigheden de aannemer ook voorgehouden wordt, dat hij moet waarschuwen voor fouten in werkzaamheden van derden, niet zijnde de opdrachtgever. Zie voor voorbeelden paragraaf 3.3.1.2. Voor een dergelijke verplichting is vanuit het beheersen en managen van een project wel wat te zeggen, maar de vraag dringt zich wel op of in de huidige formuleringen van de waarschuwingsplicht wel van een verplichting kan worden gesproken. Voorzichtigheid en nauwkeurig lezen zijn hier geboden.

---

5. Zie voor de volledige tekst van par. 6 lid 14 UAV 2012 (1989) par. 1.2.2 hieronder.

Dat is ook het geval waar de opdrachtgever van de aannemer (of de hoofdaannemer van de onderaannemer) te horen krijgt dat hij de waarschuwingsplicht geschonden heeft door de aannemer er niet op te wijzen dat de betonelementen nog moesten worden voorbehandeld.⁶ Wat de onderaannemer hier bedoelt, betreft niet een waarschuwing, maar een volgens haar ontbrekende instructie ten behoeve van de onderaannemer dan wel wat mocht de onderaannemer verwachten dat zij aan werkzaamheden moest verrichten. Het gaat niet om een waarschuwing, maar om uitleg van de overeenkomst welke verarring van leerstukken ook bij de waarschuwingsplicht van de aannemer jegens de opdrachtgever zich kan voordoen.

Het komt de oplossing van geschillen dan ook niet ten goede door maar te pas en te onpas te spreken van waarschuwingsverplichtingen, waar juridisch gesproken een ander onderwerp aan de orde is. In de zojuist genoemde zaak brengen arbiters het probleem terecht dan ook onder daar waar het thuishoort, wat houdt de taak van de onderaannemer in: 'Naar het oordeel van arbiters lag het op de weg van onderaannemer te controleren of het oppervlak geschikt was om voldoende hechting te verkrijgen. Hoofdaannemer stelde ter zitting terecht dat onderaannemer het oppervlak zonder voorbehoud heeft geaccepteerd door de voegen zonder nadere voorbehandeling daarop aan te brengen. Onderaannemer is daarom aansprakelijk voor de onvoldoende hechting van de voegen voor zover deze is veroorzaakt door een gebrek aan voorbehandeling'.

1.2 De regeling van de waarschuwingsplicht

1.2.1 De regeling in de wet

In het BW is de waarschuwingsplicht van de aannemer ondergebracht in art. 7:754.

Art. 7:754 BW:

De aannemer is bij het aangaan of het uitvoeren van de overeenkomst verplicht de opdrachtgever te waarschuwen voor onjuistheden in de opdracht voor zover hij deze kende of redelijkerwijs behoorde te kennen. Hetzelfde geldt in geval van gebreken en ongeschiktheid van zaken afkomstig van de opdrachtgever, daaronder begrepen de grond waarop de opdrachtgever een werk laat uitvoeren, alsmede fouten of gebreken in door de opdrachtgever verstrekte plannen, tekeningen, berekeningen, bestekken of uitvoeringsvoorschriften.

Met opdracht wordt verondersteld bedoeld te zijn 'het van de aannemer bedingen van de verplichting tot de totstandbrenging en oplevering van een werk van stoffelijke aard'.⁷

In de Wkb betreft de volgende bepaling, als tweede lid van art. 7:754 BW op te nemen, de waarschuwingsplicht van de aannemer:

2. Bij aanneming van een bouwwerk geschiedt een waarschuwing als bedoeld in lid 1 schriftelijk en ondubbelzinnig en wijst de aannemer de opdrachtgever tijdig op de moge-

6. RvA 1 februari 2017, nr. 35.524, r.o. 38, TBR 2017/133 m.nt. C.M.D.S. Pavillon.

7. H.L. van der Beek, T&C Bouwrecht, art. 7:754, aant. 1.

lijke gevolgen voor de deugdelijke nakoming van de overeenkomst. Van dit lid kan niet ten nadele van de opdrachtgever worden afgeweken, voor zover de opdrachtgever een natuurlijk persoon is die niet handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf.

Ten tijde van het ter perse gaan van dit Deel is de verwachting dat de Wkb wordt ingevoerd per 1 juli 2022.

Zie voor commentaar op dit voorstel o.a. E.M. Bruggeman, 'De gevolgen van de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen voor het consumentenrecht', *TvC* 2017/3, p. 105-114 en van dezelfde, 'De privaatrechtelijke aspecten van het wetsvoorstel Kwaliteitsborging voor het Bouwen (Deel 1, 2 en 3)', *TBR* 2016/78, *TBR* 2016/92; *TBR* 2016/110; J.M. Henriquez en L. Rijzewijk, *De Wet kwaliteitsborging voor het bouwen en de nieuwe aansprakelijkheidsbepaling uit art. 7:758 lid 4 BW, Aandachtspunten voor de praktijk*, *TBR* 2020/80; P. Vermeij, *Gebreken in het uitgevoerde bouwwerk: stelplicht en bewijslast (Deel II)*, *TBR* 2021/86.

Deze nieuwe bepaling is onderwerp geweest van de internetconsultatie geïnitieerd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties n.a.v. twee ontwikkelingen:

1. Met invoering van de Wet kwaliteitsborging voor het bouwen worden drie bepalingen in het Burgerlijk Wetboek gewijzigd. De vraag is of deze wijzigingen aanleiding geven de UAV 2012 aan te passen.
  2. Het Besluit bouwwerken leefomgeving wordt mogelijk gewijzigd m.b.t. het bouwtoezicht, op grond waarvan een veiligheidscoördinator wordt geïntroduceerd. De vraag is of deze wijziging mogelijk aanleiding geeft de UAV 2012 aan te passen.⁸
- In opdracht van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is een Werkgroep herziening UAV 2012 samengesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van opdrachtgevers- en opdrachtnemerszijde, die thans werkt aan het vormgeven van de wijzigingen waartoe de genoemde ontwikkelingen nopen.⁹

1.2.2 De regeling van de UAV 2012 (1989)

Par. 5 lid 2 UAV 2012 (1989) regelt de verantwoordelijkheid voor het ontwerp afkomstig van de opdrachtgever:

De opdrachtgever draagt de verantwoordelijkheid voor de door of namens hem voorgeschreven constructies en werkwijzen, daaronder begrepen de invloed die daarop door de bodemgesteldheid wordt uitgeoefend (...).

De waarschuwingsplicht is in de UAV 2012 (1989) geregeld in de volgende bepalingen:

Par. 2 lid 5:

8. Zie <https://www.internetconsultatie.nl/uav2012>.

9. Zie <https://www.ibr.nl/researches/werkgroep-herziening-uav-2012/>.

Het in het vierde lid bepaalde laat onverlet de verplichting van de aannemer om de directie te waarschuwen in geval van een klaarblijkelijke tegenstrijdigheid tussen onderdelen van het bestek.¹⁰

Par. 6 lid 14:

14. Indien de constructies, werkwijzen, orders en aanwijzingen, bedoeld in § 5, tweede lid, dan wel de bouwstoffen of hulpmiddelen, bedoeld in § 5, derde lid, klaarblijkelijk zodanige fouten bevatten of gebreken vertonen, dat de aannemer in strijd met de eisen van redelijkheid en billijkheid zou handelen door zonder de directie daarop te wijzen tot uitvoering van het desbetreffende onderdeel van het werk over te gaan, is hij voor de schadelijke gevolgen van zijn verzuim aansprakelijk. (...)

Par. 29 Verschillen in afmetingen of in de toestand van bestaande werken en terreinen:¹¹

1. Indien de in de beschrijving van het werk vermelde afmetingen niet overeenkomen met die, voorkomende op de tekening, is de aannemer verplicht de door hem geconstateerde afwijking ter kennis te brengen van de directie, opdat deze, zo zij zulks nodig acht, kan besluiten van de in § 2, vierde lid, bedoelde rangorde af te wijken. Een zodanig besluit van de directie wordt als een bestekswijziging aangemerkt.

2. Indien de in het bestek aangegeven afmetingen niet overeenkomen met die, voorkomende in de werkelijkheid, is de aannemer verplicht de door hem geconstateerde afwijking ter kennis te brengen van de directie, teneinde met deze overleg te plegen omtrent hetgeen moet geschieden om, gelet op de afwijking, het werk juist uit te voeren. De gebleken afwijking geeft, afgezien van de verrekening van meer en minder werk, welke uit het bestek mocht voortvloeien, de aannemer aanspraak op bijbetaling, indien die afwijking van zodanige aard is, dat de gevolgen daarvan redelijkerwijs niet voor zijn rekening dienen te komen.

In de versie van de UAV 1989 werd in par. 6 lid 14 in plaats van redelijkheid en billijkheid gesproken van goede trouw, welke term sinds de invoering van het huidige BW in 1992 onjuist was.

1.2.3 De AVA 2013 (herzien 2014; 1992)

Art. 15 lid 4 AVA 2013 regelt de verantwoordelijkheid voor wat betreft de van de opdrachtgever afkomstige constructies etc.:

De opdrachtgever draagt de verantwoordelijkheid voor de door of namens hem voorgescreven constructies en werkwijzen, daaronder begrepen de invloed, die daarop door de bodemgesteldheid wordt uitgeoefend alsmede voor de door of namens hem gegeven orders en aanwijzingen.

In de AVA 1992 was dit onderwerp van art. 4 lid 1; de tekst verschilde niet.

10. In de 1989-versie moest de opdrachtgever gewaarschuwd worden.

11. Rechtspraak op deze bepaling is opgenomen in Deel 5; deze bepaling komt in dit deel niet aan de orde evenmin als de waarschuwingsplicht betreffende de verhoging van de prijs, zie daarvoor Deel 6.

De waarschuwingsplicht van de aannemer is in de AVA 2013 (herzien 2014; 1992) geregeld in art. 4 lid 5:

De aannemer is verplicht de opdrachtgever te wijzen op onvolkomenheden in door of namens de opdrachtgever voorgeschreven constructies en werkwijzen en in door of namens de opdrachtgever gegeven orders en aanwijzingen alsmede op gebreken in door de opdrachtgever ter beschikking gestelde of voorgeschreven bouwstoffen en hulpmiddelen, voor zover de aannemer deze kende of redelijkerwijs behoorde te kennen.

In de AVA 1992 was dit onderwerp van art. 5 lid 6; de tekst verschilde niet.

De AVA 2013 (1992) bevat geen sanctie op het niet nakomen van deze verplichting.

Vermeldenswaard is voorts het bepaalde in art. 2 lid 3 AVA 2013 (herzien 2014):

3. Tegenstrijdigheden in of tussen contractstukken worden, met inachtneming van de billijkheid, uitgelegd ten nadele van degene door of namens wie deze zijn opgesteld. Dit laat onverlet de verplichting van partijen om elkaar te waarschuwen in geval van klaarblijkelijke tegenstrijdigheden.

In de AVA 1992 kwam deze bepaling niet voor.

1.2.4 De UAV-GC 2005

Opmerking vooraf: op het moment dat aan dit Deel gewerkt wordt, wordt er ook gewerkt onder de vlag van CROW aan een herziening van de UAV-GC 2005. Die herziening is mogelijk gereed in het najaar van 2021; waar dit Deel is afgesloten in september 2021 kon met de uitkomst van de herziening geen rekening gehouden worden.

Onder de UAV-GC 2005 is de rol van de opdrachtgever met betrekking tot ontwerpwerkzaamheden flexibel en kan deze heel beperkt zijn of uitgebreid. Zie daarvoor het bepaalde in art. 5 lid 1 en 2 MBO. Los van de ontwerpwerkzaamheden die de opdrachtgever verricht, kan hij ook op andere manieren informatie aan de opdrachtnemer verstrekken. Met betrekking tot al deze informatie (om gemakshalve een overkoepelende term te gebruiken) rust op de opdrachtnemer ex par. 4 lid 7 UAV-GC 2005 de volgende waarschuwingsplicht:

De Opdrachtnemer is verplicht de Opdrachtgever onverwijld schriftelijk te waarschuwen indien:

- a. de Vraagspecificatie, of
- b. de bij de Vraagspecificatie gevoegde annexen, of
- c. de Basisovereenkomst, of
- d. informatie die de Opdrachtgever aan de Opdrachtnemer ter beschikking stelt, of
- e. het terrein en/of het water dat de Opdrachtgever krachtens § 3 lid 1 sub b aan de Opdrachtnemer ter beschikking stelt, of
- f. de goederen die de Opdrachtgever krachtens § 3 lid 1 sub c aan de Opdrachtnemer ter beschikking stelt, of
- g. een maatregel die de Opdrachtgever krachtens § 43 lid 1 en 2 neemt, of
- h. een Wijziging die de Opdrachtgever krachtens § 14 lid 1 aan de Opdrachtnemer opdraagt, klaarblijkelijk zodanige fouten bevatten of gebreken vertonen, dat hij in

strijd met de eisen van redelijkheid en billijkheid zou handelen als hij zonder waarschuwing bij het verrichten van Werkzaamheden daarop zou voortbouwen.

Onder de UAV-GC 2005 wordt door de opdrachtnemer aan de opdrachtgever ook informatie (m.n. betreffende het door de opdrachtgever verzorgde ontwerp) ter beschikking gesteld. Met betrekking tot de informatie bevat de UAV-GC 2005 ook een verplichting om de opdrachtnemer te informeren/te waarschuwen; zie daartoe de volgende bepalingen, vooraf gegaan door de verantwoordelijkheid van de opdrachtnemer voor de door hem verrichte werkzaamheden.

In de UAV-GC 2005 is in par. 4 de verantwoordelijkheid voor de ontwerpwerkzaamheden vastgelegd:

1. De Opdrachtnemer is verplicht de Ontwerp- en Uitvoeringswerkzaamheden zodanig te verrichten dat het Werk op de in de Basisovereenkomst vastgelegde datum van oplevering voldoet aan de uit de Overeenkomst voortvloeiende eisen. Voldoet het Werk niet aan die eisen, dan is er sprake van een gebrek.
2. (...)
3. De in de leden 1 en 2 bedoelde eisen omvatten eisen die voortvloeien uit het normale gebruik waarvoor het Werk bestemd is, alsmede eisen die voortvloeien uit het bijzonder gebruik dat van het Werk zal worden gemaakt, doch uitsluitend voorzover de eisen die het bijzonder gebruik stelt in de Vraagspecificatie zijn vastgelegd.

De verplichting van de opdrachtgever om de opdrachtnemer te waarschuwen voor ‘fouten in zijn werkzaamheden’ is vastgelegd in de volgende bepalingen:

Par. 20 Toetsing van Ontwerpwerkzaamheden

4. De Opdrachtgever is niet verplicht gebruik te maken van zijn toetsingsbevoegdheid uit hoofde van deze paragraaf. Het is aan hem te bepalen of en hoe hij die toetsingsbevoegdheid gedurende de Ontwerpwerkzaamheden uitoefent. Niettemin rust op de Opdrachtgever de verplichting de Opdrachtnemer schriftelijk en binnen bekwame tijd te informeren, indien hij een tekortkoming van de Opdrachtnemer daadwerkelijk heeft opgemerkt.

Par. 21 Toetsing van Uitvoeringswerkzaamheden en Onderhoudswerkzaamheden

10. De Opdrachtgever is niet verplicht gebruik te maken van zijn toetsingsbevoegdheid uit hoofde van deze paragraaf. Het is aan hem te bepalen of en hoe hij die toetsingsbevoegdheid gedurende de Uitvoerings- en Onderhoudswerkzaamheden uitoefent. Niettemin rust op de Opdrachtgever de verplichting de Opdrachtnemer schriftelijk en binnen bekwame tijd te informeren, indien hij een tekortkoming van de Opdrachtnemer daadwerkelijk heeft opgemerkt.

Par. 22 Acceptatieprocedure – Uitgangspunten

3. Behoudens het in lid 2 bepaalde en het bepaalde in § 23 en § 28, is het aan de Opdrachtgever om te bepalen of hij de in lid 1 bedoelde Documenten, zelfstandige hulppersonen, Werkzaamheden, resultaten van Werkzaamheden of Wijzigingen in de zin van § 15 lid 3 accepteert. Het is voorts aan hem om te bepalen of en hoe hij voorafgaand aan een Acceptatie zijn toetsingsbevoegdheid uitoefent. Niettemin rust op de Opdrachtgever de verplichting de Opdrachtnemer schriftelijk en binnen bekwame tijd te informeren, indien hij een tekortkoming van de Opdrachtnemer daadwerkelijk heeft opgemerkt.

Par. 23 Acceptatieprocedure – Procedureverloop

3. Behoudens het in lid 2 bepaalde en het bepaalde in § 23 en § 28, is het aan de Opdrachtgever om te bepalen of hij de in lid 1 bedoelde Documenten, zelfstandige hulppersonen, Werkzaamheden, resultaten van Werkzaamheden of Wijzigingen in de zin van § 15 lid 3 accepteert. Het is voorts aan hem om te bepalen of en hoe hij voorafgaand aan een Accep-

tatie zijn toetsingsbevoegdheid uitoefent. Niettemin rust op de Opdrachtgever de verplichting de Opdrachtnemer schriftelijk en binnen bekwame tijd te informeren, indien hij een tekortkoming van de Opdrachtnemer daadwerkelijk heeft opgemerkt.